

# Յ Ե Ի Ե Լ Ո Ի Ե Մ Ե Ի Բ Ո Պ Ե Յ Լ Բ Ե Ք Բ Ո Յ Ն

Ի ԹԻԻՆ 48, 1854.

ՍԵՐԵՆԱ, Յ ԻԵՅՏԵՄԲԵՐԻ:

Ի ԼՐԱԿՐԱՅՍ 48երորդ թիւն ամսոյս կին հրատա-  
րակելէս ետեւ մայրաքաղաքիս մէջ հետեւեալ  
ծանրակշիռ լալը տարածուեցաւ, զորն որ Յոն-  
թիւն ալ սր մը յառաջ, ամսոյս Յին, ասանկ հրա-  
տարակամ էր:

"Այսօր, Պօղոսիստոսի 2ին, Ալիւնմոս՝  
Աւստրիացի, Պօղոսիստոսի ու Անգլիացի մէջ  
դրուած դաշնութեան, երկնայ յիսկա-  
աար իշխոնութիւն ունեցող դարձեալեքսն  
ստարադրուեցաւ:"

Եւս մեծ նշանակութիւն ունեցող դեպքն Ա-  
րիւնմոսի իշխոնութեան ի պաշտօնէ տըսակս կը ծա-  
նուցանէ:

"Ինչպէս որ հաստատուն եւ վաւերական կողմանէ  
արդէն շատոնցունէ կրնար ենթադրուիլ, եւ գու-  
շակուիլ, արեւելեան ինքրոյն պատճառած շփո-  
թութեանց նկատմամբ՝ արեւմտեան աերութեանց  
հետ միջեւ, հիմա եղած բանակցութիւններով հաս-  
տատուած միաբանութիւնը հիմակ իրօք պըւտեալ է,  
ամսոյս 2ին կայսերական (աւստրիական) արտօքին  
գործոց պաշտօնէն ու Վաղդիսպի եւ Անգլիացի  
հաստիքս կեցող գեապոններէն ստարագրուած գու-  
շինքով մը: Աս դաշնագրութեամբ հաստատուած  
եւրոպական շահերուն համապատասխանատուու-  
թիւնը (solidarité), նոյնպէս՝ երեք մեծ տերու-  
թեանց կամաց եւ պըրուէիւնս այն միութիւնը՝ զորն  
որ նոյն դաշնաբք կը յայտնէ ու կը հաստատէ, եւ  
գործնալ այն իրաւացի յոյսը՝ որ Աւստրիացի հին  
եւ հաւատարիմ՝ դաշնակիցները պիտ'որ չկրնան  
զանալ իրենց հաւանութիւնը այնպիսի գաշնա-  
կցութեան մը՝ որուն մի միայն նպատակն է խա-

ղաղութիւնն տարահալ եւ ունէն կողմանէ աւելի  
զոհ ընող հիմուն մը վրայ հաստատել, — այս ամա-  
նայն յայն կու տան՝ որ Լաւրոպայի արդար եւ իրաւացի  
պահանջներն անխտիր առանց բողոսութեան  
կը կատարուին, եւ անով աշխարհքիս աս մասին  
խաղաղութիւնը նորէն կը հաստատուի ու կ'ապա-  
հովորդի:"

Ինչպէս յայտնի է՝ զեւ աս դաշնայ յօդուած-  
ներն ու սրախտութիւնը յայտնուած չեն, բայց Աւս-  
տրիայի միջեւ հիմա բանած քաղաքականութեան  
ընթացքէն եւ նոյն իսկ վերջիշեալ պաշտօնական  
լրագրին խոսքերէն անստարակուսելի բան մըն է, որ  
ասոր վախճանը մինակ Եւրոպայի խաղաղութեան  
նորոգութիւնն ըլլայ, որուն չէ թէ միայն Լաւրոպա,  
այլ բոլոր տիեզերք կը կարօտին: — Արդէն Աւս-  
տրիա իր գահերէց գետտանին ձեռքով, որուն  
Պրուշի գետպանու ընկերացած է, առաջարկեց, որ  
լրագրոյս վերջի թուոյն մէջ հրատարակուած Ապրիլի  
20ին դաշնայ վրայ աւելցուած յօդուածը Պրուշի-  
փարթի գերմանական գաշնակցութեան ժողովրդին  
մէջ ընդունուի, եւ աս սրերս անտարակոյս բոլոր  
գերմանիա նոյն յօդուածը պիտ'որ ընդունի ու իրեն  
սեփականէ: Են ասեմը, կ'երեւայ որ, ինչպէս Պրուշ  
կոմար Նոյնմբերի մին կը գրէ՝, Աւստրիացի, Պրուշի  
ու բոլոր գերմանական գաշնակցութեան կողմանէ  
Պրուշիայի հրաւեր մը կամ ծանուցողի մը  
պիտ'որ խրկուի, ծանօթ չոյս կէտերը Ռուսոյ  
գահընին ընդունելի ընել տուու համար, եւ կը յու-  
սացուի, որ նոյն կառավարութիւնը բովանդակ Լա-  
ւրոպայի յայտնի կամքը չկորսնայ միտել, թէ որ  
միջեւ ան ստեղծ արդէն ընդունած չըլլայ:

\* Եւրոպայի թիւ 48, 1854.